

מסורת הש"ס

(א) לְגַלֵּיל חוּזָ' (וַיֵּצֵא, ו) פְּסָחִים
(קִרְיָת: א) שָׁמַח בְּ. מִיָּקָה. חֲמִילָן.
(ב) סוּטֹה לֵבָד' (ד) בְּרָק־וַדְּבָרָן
(ג) פִּיבִי בְּשׁוּעוֹת אֵלִי בְּחִדּוּרִים
(ה) פִּרְשִׁי יוֹסֵף מִן מַלְאָכִי
בְּחִירוֹת בְּחִינָה כֹּחַ: וְדַבְרִי
בְּחִינָה פֶלֶא עֲמֻדֵי בְרָק־וַדְּבָרָן
(ו) לְגַלֵּיל כֹּחַ.
(ז) בְּחִירוֹת לֵבָד' (ח) מִלְּחָמָה כֹּחַ:
(ט) בְּחִינָה אֵלִי (י) מִלְּחָמָה כֹּחַ:
(יא) גִּי הַרְבֵּה הַמַּגִּיד אֵלִי
וְעַל פֶּלֶא עֲמֻדֵי בְרָק־וַדְּבָרָן
וְיִוֵּם בִּרְמִיזוֹת מִלְּחָמָה אֵלֶּיךָ
מִן עַד מֵרִיב אֵלֶיךָ, כֹּחַ
לִיּוֹם בְּרָעָה וְעִי' וְדַבְרִי,
(יב) וְיִוֵּם בִּרְמִיזוֹת מִלְּחָמָה אֵלֶּיךָ
(יג) עַבְדִּי עֲמֻדֵי בְרָק־וַדְּבָרָן, מִן
עַד מֵרִיב אֵלֶיךָ, כֹּחַ

ורה אור השלם

1. וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הִנָּגַע בְּגִדָיו יִהְיֶה פְּרָמִים וְרָאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ וְעַל שֵׁפֶם יַעֲטָה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא:
וַיִּקְרָא יג מה

הגהות הב"ח

(א) גבו' דהות סלקא מטיבילת נ"ב
 פ"י ה"הצ"ד דששהיה נכנסת
 געיר היתה דאס ח"ל ספני
 נכנסת ומהנאות זיך נכנסת
 אחת רואה לבי והגעני על גב
 הנהר קודם שחננס געיר צעד
 שלן ארץ אויף: (ג) שם אמינא
 זיך אנא ארסורא וחל: (ד) שם
 ארענק ליה לביה די רב חביבא
 אמר ליה: (ז) ש"י ד"ה לפי
 שאין וכו' ולן תבא לירי גברת:
 סגרת

גליון הש"ס

גמ' א"ל אמרנא לך איסורא.
עיינ בראב"ן ס' שכ"ג שהיה לו
ג' אחרת כאן: שם לבדיה בי
רב חנינא. ברי"ף ורשב"א
ורא"ש איתא בי רב חביבא:

הגהות מהר"ב

א] תוד"ה שנים וכו' שמא ראמה
יום ראשון. נ"ב עי' ידי אליהו פ"א
מהל' איסורי ביאה דין ג' מיקון
פ"ה בסוף דבריו בזה:

לעזי רע"י

פרלדי"ץ [פרלידי"ץ].
מפטפט.

מוסף רש"י

[illegible]

רש לקמיה שאין כל האצבעות שוות: וטנשא
נענין לחזקה כרשב"ג. ככולה גרסינן ושלישית:
מומך על ראשו של מכחול: מן הצדדין. וטהור:
קול הזה שאינה רואה כל שעה מחמת תשמיש

ותנשא לאחר ניסת ל
תשמיש משמשת
ושלישית מכאן וא
שתתגרש ותנשא לא
דם מחמת תשמיש
ושניה ושלישית מכא
שתבדוק עצמה *כ"י
מביאה שפופרת ובת
על ראשו אם נמצא
בירוע שמן המקור ה
ראשו בירוע שמן הצ
לה מכה באותו מקום

וחת לא תשמש
 שהרי הוחזקה
 אין חוקת ביאה
 ל הכחות שזין
 בכח מרובה
 בג' ביאות לכל
 בדיקה לביאה
 שלישי: הדין
 דם מחמת
 הילה פתאום:
 דם ומנפלאו
 עיריך. בנות
 ש צחיבה
 שזין לעיון
 (ד. נג.) מידם
 (פ. ט.) לא ישא
 י דסוף ענין.
 וסוף על חביבה
 וזו ענין לאידך
 ונראה זו ותשוב
 וגיטלה נערה
 ונתרפאה:
 בני תורה ואינן
 נדות מתי הן
 חזו: ששה וסוף.
 ימי נדה הוא:
 לחומרם שמה
 נתיחלת נדה
 של שלשה דליו
 נקיים השמא
 שמה צימי
 שנים. ורלאתה
 אפי' היכא דלא
 מן התורה:
 שמה מחמת
 דם: איעביד ו'
 פייסה לנשא:
 לא

מר ר' זירא יבנות ישראל (החמור
ים אדבריה רבא לרב שמאל ודרש
לנפלים) ואי אפשר לפתיחת הקבר
הו בעלמא דהא א"ר זירא בנות
עליה שבעה נקיים א"ל אמינא לך
ר לא אחמור (תבעוה נתר בחמין
שתשב שבעה נקיים רבינא אינסק
ה יום א"ל אין כי ממא לארבעה נפ
אי א"ל לא סבר לה מר להא דרבא
דאמר רבא בגדולה דקחויא דמא
ה לא שגא קטנה גדולה טעמא מא

ה' פסח אשת חזקיהו נקרא 'קיסם מן המורה', כיצד התחילה לנסור? ו' מהדבר מראה שכל לריסה לחזור המורה? נקיים, כי ימי שמה ראה 'ס' נקיים ועל כן הממורו (מגילה ב.ח). ולאחר כמה שנים קבלו עשילין 'מיוס' שמה נמחם חזקיהו ראה 'ס' (יבמות טז). שמה המורה 'מיוס' שמה נקיים, ולכילה כל שנה חוששין כל ראה 'ס' אל, 'ל' על ראשו דחופה את חוששין שמה מראה כן דם ולא מהניט טבילה הפרדס 'ס' מחזורי 'ס' מן שנה ענדו. שמה ארבעה חזקיהו. (ע"ה) ו' רביעי למחזו מחנה ביהן ומהי העדלה יושב הכרעי (ש"ה)

היינו כיום ארבעים שעדיין לא נגמר צורת הוויד. ואפשר הקבר ליפתח בלא דם וליתא דהא לעיל בפ' המפלת אמר' גבי המפלת חתים

תינוקת פרק עשירי גדה

סו.

עין משפט
נר מצוה

יב א מ"י פ"ד מהל' איסורי
ביאה הל' כב סמג לאוין קיא
טוש"ע י"ד ס"י קפז סעיף ב
ונובר אלפס שוועות פ"ב דף
רפח ז:

ב ב מ"י שם ה' כ טוש"ע שם
סעיף ה [וצרוב אלפס שם]:
כא ג מ"י שם טוש"ע שם סעיף
:7

כב ד מ״י שם טוש״ע שם ס״ה:
כג ה מ״י שם טוש״ע שם סעיף
ו [וברב אלפס שם]:
כד ו מ״י שם הל׳ כב טוש״ע שם

סעיף ב:
בה ז מ"י שם הלכה כ מוש"ע
שם סעיף ג וע"ש [וברב
אלפס שם]:
ר"ב ד מוש"ע שם סימן ט ו"א:

ט [מיי] פיי מהל' טומאח זרעת
הל' והל'ח]:
בז י מיי פיי' מהל' איסורי
זיאה הלכה ד סמג שם טור

ש"ע שס סי' קפג [וצרוב אלפס
שס דף רפט:]
כ [מוש"ע שס סי' קפח סעיף ג
וסי' קלד סעיף ז ובהג"ה:]

בַּח לִּי מִמֵּי שֶׁם פִּי"א הִלְכָה ט
וְעַ בְּהַשְׁגוֹת וּבִמְ"מ וּבִכְ"מ
שֶׁם סִמְג שֶׁם טוֹש"ע שֶׁם סִי קֶלֶב
סַעִיף אֵל נִוְרֶב אֶלְפֶס שְׁבוּעוֹת
פִּי"ב דף רל: :

תום' הרא"ש

[illegible]

ותברכו עצמה כמבאר הראשון
 של בעל לשונו. וכן
 דאחרי כל דיע עומד
 הכותהו שני מילין
 ותברכו עצמה כמבאר
 הראשון של בעל שני
 שהרי אצבע שלו
 ידוע לאצבע של אותו
 שידה שפיר המקשה
 דאחרי. לומר שכל
 מילין לך כל הכותהו
 שני כל צרכו:
 וכן שלא החזקה
 באצבעות: נתנו
 לאדריך גיטא. פירוש
 שהאמרי לה שאת
 כל דמים מוכרין
 ונתון בך ליד לומר
 בך מוכרין ופסקו
 מכם הדמים: אמר
 אחד תשב שני וזהו
 גיזרן שהיו שני שכל
 שניהם מספיקין להם
 השאה וזה חילוק דלא
 אמר נקיים משהו
 דלא שייך לומר נקיים
 אחד כל שניהם ימי
 ספירה שנים
 תשב שני וזהו.

וְנִאֲמַנְתָּ אִשָּׁה לומר ובו' דברי רבי. פרש"י לזקוקה ה' סיפא
 ג' נאמנת כרבי אבל כולה רשא' כרשב"ג דסבירא ליה
 ג' וזמני הו' חזקה ור"י מפרש דלפילו רבי מודה בדרואה מחמת
 תשמיש דבעי ג' וזמני לאחזקה דומיא דהך דלעיל' דלמר לימים
 ג' ולמה שלא מנו חכמים ג' כגון
 אכלה שום או פלפלין דלפילו לרבי
 חר וראתה דם מוחמת
 חר וראתה דם מוחמת

ותבדוק עצמה בביתא שלישי
 ב'. פירש בקונטרס
 מציאה שלישית ואילן תשמש על ידי
 צדיקה ולמה תתגרש מתוך לשוני
 משמע הצדקה לראשון אפי' בצדיקה
 והי' דהוה מני למיפטר לפי פירושו
 דגם לשני לא תשתייך אלף ע"י צדיקה
 כיון דלא ידע שינוא דלאו כל האלצנות
 שוות ור"ת מתיר לראשון בצדיקה
 ויש להעמיד הברייתא כשאינה רואה
 לטרות בצדיקה או שאינה יודעת
 לצדוק וכן משמע בירושלמי צפ' דס'
 הגדה שפירין ותבדוק עצמה בצעל שני
 ומשני לפי שאין כל האלצנות שוות
 כן י"ל דהש"ס דידן נמי פריך אשני
 ובתוספתא (פ"ה) נמי תניא עד כמה
 מותרת לינשא עד שלשה כו' פירוש עד
 כמה מותרת צלל צדיקה ומדלא
 מהדר אלאסורא לפרש עד כמה היא
 אסורה אפילו בצדיקה משמע
 דבצדיקה שריא אפילו לראשון ואתי'
 שפיר לפירוש ר"ת דפירכא קמייתא
 הוי כמו פירכא שניה:

ותבדוק עצמה בביאה ראשונה
של בעל שרישי. תימה
למאי דלא ידע שניחא דלין כל הכחות
שוות ליפדוק דמבדוק עצמה בביאה
שניה של בעל שני דלענין אכזב של
אין לומר לא כל האכזבות שוות שהרי
כבר רמזה פסע ראשונה על ידי
בעילתו ומשום חוקת כחות אין
להמירה שהרי הומוקה בג' כחות
של בעל ראשון ואין להמירה אלא
מטעם זה דלין כל הכחות שוין ואין
חוקת כמו של ראשון מועלת לשני
ואכתי לא ידעיין הך טעמא:
כי חיבי דתהוו ערירי דהך גיסא.

פירש"י תחת אשר קנאו צהאט
אישך יאמרו כמה שנה גדולה ותשוב
קנאטם ממך וצערוך פ' ששלטו
בך עינים להסתרחק מצעליך תודיעם
עכשיו שאת צת דמים מרובים שצניך
מרובין ביותר ויתנו עיניהם בך ויאמרו
אשריה שדמיה מרובים שמתוך כך
צניה מרובים ומתוך העין שיתנו בך
יפסדו הדמים ומתפרא:

א בפומבדיתא ואתסי
הודה אמר רב התקין
ב אחד תשב ששה

ה' והן שלשה תשב
על עצמן שאפילו רואות טפת דם כחדלל יושבות
ושטה שני ימים ולשלישי הפילה תשב שבעה נקיים
כלא דם א"ל רב פפא לרבא מאי אריא קשתה שני
שראל החמירו על עצמן שאפילו רואות טפת דם
איסורא ואת אמרת מנהגא היכא דאחמור אחמור
כול קמשים ע"ג נמל סי' א' אמר רבא תבעוה לינשא
ה' לבריה בי רב א' חנינא א"ל סבר ליה מר למכתב
עד ארבעה אחרינא איעכב שבעה יומי בתר ההוא
מר רבא תבעוה לינשא ונתפייסה צריכה לישב שבעה
ל בקטנה דלא חזיא דמא מי אמר א"ל בפירוש אמר
משום דמחמירא קטנה נמי מחמירא אמר רבא אשה

[illegible]